

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om grænseoverskridende betalinger i euro

(2001/C 270 E/33)

KOM(2001) 439 endelig udg. — 2001/0174(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 9. august 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/5/EF af 27. januar 1997 om grænseoverskridende pengeoverførsler⁽¹⁾ tilstræbtes det at forbedre de grænseoverskridende pengeoverførselstjenester, herunder effektiviteten af disse. Formålet var at give især forbrugere og små og mellemstore virksomheder mulighed for hurtigt, sikkert og billigt at foretage pengeoverførsler fra den ene del af Fællesskabet til den anden. Sådanne pengeoverførsler og grænseoverskridende betalinger er som helhed stadig overordentligt dyre i forhold til betalinger på nationalt plan.
- (2) Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 31. januar 2000 om detailbetalinger i det indre marked⁽²⁾ har sammen med Europa-Parlamentets beslutning af 26. oktober 2000 og 4. juli 2001 om henholdsvis Kommissionens meddelelse og om foranstaltninger til at lette de økonomiske beslutningstageres overgang til euroen samt rapporterne fra Den Europæiske Centralbank af september 1999 og september 2000 om forbedring af de grænseoverskridende betalingstjenester understreget, at der er et påtrængende behov for effektive forbedringer på dette område.
- (3) Ifølge Kommissionens meddelelse af 3. april 2001 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Centralbank om forberedelserne til indførelsen af eurosedler og -mønter⁽³⁾ vil Kommissionen gøre alt, hvad der står i dens magt, for at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at omkostningerne ved transaktioner på tværs af grænserne pr. 1. januar 2002 kommer til at ligge tættere på omkostningerne ved nationale transaktioner.
- (4) Antallet af grænseoverskridende betalinger har været stadig stigende siden gennemførelsen af det indre marked. I dette

område uden indre grænser er betalingerne blevet yderligere lettet gennem indførelsen af euroen.

- (5) Hvis størrelsen af gebyrerne for grænseoverskridende betalinger i euro fortsat ligger over gebyrerne for indenlandske betalinger, vil forbrugernes og virksomhedernes tillid til euroen lide skade. For det indre marked kan fungere tilfredsstillende er det derfor nødvendigt at sikre, at gebyrer for grænseoverskridende betalinger i euro behandles på samme måde som gebyrer for betalinger i euro inden for en medlemsstat.
- (6) For grænseoverskridende betalinger i euro på indtil 50 000 EUR, som kan udføres elektronisk, bør princippet om lige store gebyrer gælde fra den 1. januar 2002. For at give mulighed for at skabe den nødvendige infrastruktur og de nødvendige betingelser bør der indføres en overgangsperiode for grænseoverskridende pengeoverførsler og checks indtil den 1. januar 2003.
- (7) For at give kunden mulighed for at vurdere omkostningerne ved en grænseoverskridende betaling er det nødvendigt, at han får oplysning om de anvendte gebyrer og eventuelle ændringer deraf. Det samme gælder i de tilfælde, hvor en anden valuta end euroen er involveret i den grænseoverskridende eurobetalingstransaktion.
- (8) Det er også vigtigt, at det gøres lettere for betalingsinstitutterne at udføre grænseoverskridende betalinger. I den forbindelse bør standardiseringsbestræbelserne fremmes, især brugen af det internationale bankkontonummer (IBAN) og bankidentifikationsnummeret (BIC), som er nødvendige for automatiseret behandling af grænseoverskridende pengeoverførsler. Det er af afgørende betydning, at der gøres størst mulig brug af disse numre. Desuden bør andre foranstaltninger, som medfører ekstra omkostninger, fjernes, således at de gebyrer, kunderne betaler for grænseoverskridende betalinger, kan nedsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Indhold og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes bestemmelser om grænseoverskridende betalinger i euro for at sikre, at gebyrerne for disse betalinger er de samme som gebyrerne for betalinger i euro, som ikke sker på tværs af grænserne.

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 25.

⁽²⁾ KOM(2000) 36 endelig.

⁽³⁾ KOM(2001) 190 endelig.

Forordningen finder anvendelse på grænseoverskridende betalinger i euro på indtil 50 000 EUR inden for Fællesskabet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »Grænseoverskridende betalinger«:
- i) »grænseoverskridende pengeoverførsler«, dvs. transaktioner, der udføres på en ordregivers initiativ via et institut eller en filial af et institut i en medlemsstat med henblik på at stille en sum penge til rådighed for en modtager i et institut eller en filial af et institut i en anden medlemsstat. Ordregiver og modtager kan være én og samme person
 - ii) »grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner«, dvs.:
 - overførsler af penge effektueret ved hjælp af et elektronisk betalingsinstrument bortset fra overførsler, der bestilles og udføres af institutter
 - hævning af kontanter ved hjælp af et elektronisk betalingsinstrument og opladning (og tømning) af et elektronisk pengeinstrument i pengeautomater hos udsteder eller i institutter, der er kontraktmæssigt forpligtet til at acceptere betalingsinstrumentet
 - iii) »grænseoverskridende checks«, dvs. checks som defineret i Genève-konventionen om indførelse af en ensartet checklov af 19. marts 1931, som anvendes til grænseoverskridende transaktioner inden for Fællesskabet.
- b) »Elektronisk betalingsinstrument«: et betalingsinstrument med fjernadgang og et elektronisk pengeinstrument, der sætter indehaveren i stand til at foretage en eller flere elektroniske betalingstransaktioner
- c) »Betalingsinstrument med fjernadgang«: et instrument, hvormed indehaveren får adgang til penge på sin konto i et institut og mulighed for at foretage betalinger til en modtager, og hvortil der normalt kræves et personligt identifikationsnummer og/eller en anden tilsvarende legitimation. Betalingsinstrumenter med fjernadgang består især af betalingskort (dvs. kreditkort, hævekort, afbetalingskort eller kontokort) og kort til anvendelse i forbindelse med telefonbankforretninger og home-banking
- d) »Elektronisk pengeinstrument«: et genopladeligt betalingsinstrument, dvs. både et forudbetalt kort eller en computertilkommelse, hvor værdienheder er lagret elektronisk
- e) »Institut«: enhver fysisk eller juridisk person, der som led i sin erhvervsvirksomhed foretager grænseoverskridende betalinger

- f) »Gebyrer«: alle gebyrer, der opkræves af et institut i tilknytning til en grænseoverskridende betalingstransaktion, bortset fra dem, der opkræves til dækning af en valutatransaktion.

Artikel 3

Gebyrer for grænseoverskridende betalinger

1. Fra 1. januar 2002 skal gebyrer, som et institut opkræver for grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner i euro på indtil 50 000 EUR, være de samme som de gebyrer, det samme institut opkræver for tilsvarende betalinger inden for den medlemsstat, hvor den afdeling af instituttet, der foretager den grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktion, er beliggende.
2. Senest fra 1. januar 2003 skal gebyrer, som et institut opkræver for grænseoverskridende pengeoverførsler og grænseoverskridende checks i euro på indtil 50 000 EUR, være de samme som de gebyrer, det samme institut opkræver for tilsvarende pengeoverførsler og checks inden for den medlemsstat, hvor den afdeling af instituttet, der foretager den grænseoverskridende overførsel eller den grænseoverskridende checktransaktion, er beliggende.

Artikel 4

Gennemsigtige gebyrer

1. Et institut skal skriftligt eller i elektronisk form give sine kunder let forståelige forhåndsoplysninger om de gebyrer, der opkræves for grænseoverskridende betalinger og for betalinger inden for den medlemsstat, hvor dets afdeling er beliggende.
2. Alle ændringer af gebyrerne skal meddeles på samme måde som angivet i stk. 1, før de træder i kraft.
3. Såfremt et institut opkræver gebyrer for veksling af valutaer til og fra euro, skal det give kunderne:
 - a) forhåndsoplysninger om de vekselgebyrer, som det påtænker at anvende, og
 - b) specifikke oplysninger om de vekselgebyrer, som er blevet anvendt.

Artikel 5

Foranstaltninger til fremme af grænseoverskridende betalinger

1. Et institut skal efter anmodning fra en kunde give oplysning om kundens internationale bankkontonummer (IBAN) og om sit bankidentifikationsnummer (BIC).
2. I forbindelse med grænseoverskridende pengeoverførsler skal en kunde efter anmodning give det institut, der gennemfører overførslen, oplysning om betalingsmodtagerens IBAN og betalingsmodtagerens institutions BIC.
3. Et institut skal på alle kunders kontoudtog anføre deres IBAN og instituttets BIC.

4. Alle leverandører, der ønsker at sælge varer og tjenesteydelser på tværs af grænserne til kunder i Fællesskabet, skal oplyse deres IBAN og deres instituts BIC.

Artikel 6

Medlemsstaternes forpligtelser

1. Medlemsstaterne ophæver senest fra den 1. januar 2002 alle nationale forpligtelser til indberetning af hensyn til betalingsbalancestatistikken af grænseoverskridende betalinger på indtil 12 500 EUR. Dette beløb forhøjes til 50 000 EUR fra 1. januar 2004.

2. Medlemsstaterne ophæver senest fra 1. januar 2002 alle nationale minimumskrav vedrørende oplysninger om betalingsmodtageren, som er til hinder for automatiske betalinger.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
